

Протокол

№

гр. София, 25.03.2015 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 25.03.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1478** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 15,02 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – [фирма], редовно уведомен, за него се явява адв. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Главният архитект на Столична община, редовно уведомен, не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - Събирателно дружество [фирма], редовно уведомено, за него се явява адв. П., с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Ч., редовно уведомена, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Т., редовно уведомена, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Б., редовно уведомена, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – П., редовно призован, явява се лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА тричленна СТЕ от 17.03.2015 г.

ДОКЛАДВА техническа експертиза, изготвена от ВЛ П. от 17.03.2015 г.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се изслушат заключенията.

СЪДЪТ СНЕМА самоличността на вещото лице:

Р. Д. П. – 56 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

ВЛ П. - Представил съм писмено заключение, което поддържам.

На въпроси на адв. П. ВЛ П.: Считам, че графичната част на заповедта за нанасяне на имота от 95-та година е скицата към констативния акт. По делото е въведено това понятие „графична част към заповедта за нанасяне“, а при нанасянето на имоти в кадастралната основа на регулационните планове, графичните част, всъщност, представляват скицата, която е неразделна част от съставянето на констативния акт за непълноти и грешки в кадастралната основа. Графичната част, така както се употребява това понятие, не е със същото значение като при проектите по регулация и застроителен план към заповедите, с които те се одобряват. В случая се съставя констативен акт за непълноти и грешки в кадастралната основа, на гърба на който се изчертава имотът, който се нанася и това е направено там. И аз не бих употребил понятието „графична част“ към тази заповед, но понеже е въведено така в делото, и затова така употребявам понятието. Затова считам, че тази скица към констативния акт, фактически, е основание за нанасянето и на база тази скица се нанася, от геодезистите, в кадастралната основа на регулационния план.

АДВ. П.: Всяка заповед за обновяване на кадастралния план, освен текстова част, има графична част. Графичната част това е извадката от плана, с която или се изменя имот, или се нанася нов имот.

ВЛ П.: Точно това казвам, че не е вярно. Това исках да обясня. А, това, което е представено от фирмата-изпълнител, която е правила това нанасяне и го е оставила без планоснимачен номер, там няма констатиране със заповедта с букви или цифри. Моето мнение е, че представеното на лист 343 копие от кадастрален план, на който е поставена заверка за вярно с оригинала и е посочен като част от Заповед № РД-09-136/10.03.1995 г. не е така наречената графична част към Заповед № РД-09-136/10.03.1995 г. Графичната част към тази заповедта се съдържа в констативния акт за непълноти и грешки на гърба на лист 382. Заповед № РД-09-136/10.03.1995 г. е издадена въз основа на този констативен акт. Може дори да се отбележи, че тази извадка от кадастрален план, тя всъщност не е извадка от оригиналния кадастрален лист, който се съдържа в Отдел „Териториален кадастр“. Тя просто е изчертана от тази фирма, която е изготвила и констативния акт. Това не е извадка от оригиналния кадастрален лист. Тази фирма просто е помагала този имот да бъде нанесен в кадастралната основа и е съставила този чертеж.

АДВ. П.: Нямам други въпроси.

АДВ. П.: Как ще обясните молбата от 25.04.2008 г. за попълване на кадастралната основа с имот 29, след като вече е попълнен?

ВЛ П.: Обяснявам си го единствено с това, което се вижда и по делото - дълго време е търсена заповедта за нанасяне и протокола за непълноти и грешки, но мисля, че към този момент, когато е подадена втората молба, предходната преписка не се е намерила и те са решили да попълнят имота си наново.

На въпрос на Съда ВЛ П.: Да, тоест не са намерили цялата преписка по издаване на заповедта. Заповедта е издадена въз основа на констативния акт за непълноти и грешки, но отлежава някъде в администрацията и това не е отразено в кадастралната основа. Появява се проблем за някого и той, като вижда, че няма надлежно нанесен имот, решава да го нанесе отново. По друг начин не можа да си го обясня. Обяснил съм, че в кадастралната основа на регулационния план се вижда, че имот 29 го няма, но в последствие е намерена заповедта за нанасянето. АДВ. П.: Оспорвам тази констатацията на ВЛ, че имот 29 е нанесен със Заповед № 136 от 1995 г. Това не е така, тъй като ни бе представен оригинала на заповедта, в чийто текст имот 29 не

фигурира. Нямам други въпроси.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на ВЛ П.. На същото да се изплати възнаграждение в размер на 250 лв., за което се издаде РКО.

ВЛ Т., Ч. и Б. със снета самоличност по делото:

Предупредени за наказателната отговорност по чл. 291 от НК, обещаха да дадат вярно заключение и заявиха, че няма промяна в снетите обстоятелства.

ВЛ Т., Ч. и Б.: Поддържа заключението си от 17.03.2015 г.

На въпроси на адв. П. ВЛ Т.: Понеже трябваше и друг експерт да работи по делото, още при първото разработване на експертизата, ксерокопирахме голяма част от делото.

На въпроси на адв. П. ВЛ Ч.: Да, работихме по удостоверението от 16.07.2014 г. и в него е казано, че ПИ 29 попада в част от еди-какво си, но няма графика. По задача 4.1 има разминаване между текстовата част в заповедите за одобряване на плановете и становището на Н.. В Заповед № 308 от 85-та година на гл. арх. П. не е предмет на одобряване кадастралната основа. Бихте ли казали кои кадастрални плановете не сме споменали?

АДВ. П.: Споменавате само кадастрален план РД-09-136/10.03.95 г. и освен него - един регулационен и един кадастрален план. Само този е кадастралния - 136 от 95-та година, а в удостоверението, издадено от Н., се сочат: план № РД-50-09-232/04.07.1990 г., план № РД-09-136/10.03.1999 г. /който Вие сте посочили/ и кадастрален план № РД-09-50-365/21.06.1999 г., поправка в кадастралната основа, одобрена със Заповед № РД-09-21 от 2000 г. и още две от 2007 г. и 2008 г.

ВЛ Ч.: Изброените кадастрални плановете са посочени в хронология до датата на одобряване на обжалваната заповед. Заповед 232 на М. В. би трябвало да я има, по-нататък се споменава. Заповед 232 има предмет кадастрален план.

АДВ. П.: А, защо не сте я отразили в т. 4.1?

ВЛ Ч.: Пропуск - нека се отбележи, че по-нататък е отразено.

АДВ. П.: В т. 4.2 сочите план № 1539 от 30.03.59 г. за м. „Кланицата“, който казвате, че е регулационен и че е изработен върху друг кадастрален план. Може ли да ми кажете за този кадастрален план, за който се предполага да е бил преди 59-та година - с какъв номер е, от коя година е и какво предвижда?

ВЛ Ч.: Номерирането на тези кадастрални плановете не съвпада с методиката на тяхното отразяване, съгласно З., ППЗТСУ и ЗУТ. Към дата на одобряването на кадастралния план е в сила Закон за планово изграждане на населените места /ЗПИНМ/, който е претърпявал изменение, но въпросната заповед, която е цитирана в т. 4.2.1, е изработена и одобрена преди дата на изменението. Съгласно членовете от ЗПИНМ, които по-нататък са посочени, кадастралните основи предварително са се изработвали и те не са били предмет на приемане с регулационния план.

АДВ. П.: Те се приемат със заповед за одобряване на Кадастъра и аз питам от коя година е този кадастр и кога е одобрен.

АДВ. П.: В заключението го пише - 1539 от 30.03.59 г.

АДВ. П.: Не, в заключението пише: „В тази връзка регулационния план от 1959 г. е изработен върху приет по реда на § 19 от ППЗПИНМ /отм./ кадастрален план.“.

АДВ. П.: Това е представено като доказателство.

АДВ. П.: Този от преди 59-та година?

АДВ. П.: Да, представен е от мен лично.

ВЛ Ч.: Има предходно дело, в преписката по настоящото, в което в обяснителната му част е посочена датата 1956 г. за одобряване на кадастралния план.

На въпрос на адв. П. ВЛ Ч.: Когато един регулационен план обособява 2 квартала, в случая 4 и 5, пространството между двата квартала, именувано "ул. С." и осветено с 3 лампи по кадастър, приложен в кориците на делото и наличен в архивите на Н., се нарича „улица“. Проведена е и инженерна инфраструктура, която съществува и понастояще, включително има канал, електричество. „Обезсилен“ - в смисъл, че има последващи, които са го променили. На стр. 5 от заключението в т. 4.2 имаме предвид, че улицата не се придружава от профили - надлъжни и напречни. В оригинала на плана, който е в Н., в неговото копие, има профили - надлъжни и напречни само на главните улици. [улица], сега „Сапунджийска“ е била и е улица от второстепенната улична уредба. Предвид дребномодулната структура на имотите, които обслужва, и които в следствие с план по Заповед № 308 са станали огромен квартал с отрезждане за „А. И.“ и последвалата реституция, която връща по дребното образуване на имоти, тази улица е изпълнявала функцията да захранва прилежащите малки имоти със съответните индустриални предприятия. В предходните задачи сме дали отговор, тъй като в действащите регулационни планове, отменени с последващи, в нито един от тези планове не е нанесен коректно ПИ 29 върху свободното поле да се изпише номера на имота и мотивите за неговото нанасяне. Нанасянето по заповед 232 не е пояснено кога е станало. В документа за държавна собственост, който е Акт за държавна собственост /А./ и е послужил за продажбата на 67 %, виждаме, че обжалваната заповед е влязла в сила около 3 месеца преди [фирма] да стане собственик по приватизационната сделка с Агенцията по кадастър. Тоест, към датата на обжалваната в настоящото производство заповед, собствеността на остатъчната част от кв. 5, тъй като той с реституционните закони е надребнен на първоначалната кадастрална структура, остатъчната част представлява въпросния 29. Даже в него е влизал и имота на заинтересованата страна и със съответната процедура е бил обособен като самостоятелен такъв, със самостоятелен планоснимачен номер. Тоест, от целия стар квартал по заповедта от 85-та година, след реституционните преписки и няколкото частични изменения, остатъчната част, нанесена в плана по заповед № 232, без да е описано в свободното поле, представлява въпросния имот 29. Това обаче, е станало по времето, когато имотът е бил държавен, ако съдим по приложения в кориците на делото А..

АДВ. П.: Нямам повече въпроси.

АДВ. П. - Нямам въпроси, но оспорвам заключението в частта, относно отговор на въпрос № 10, т.е. в частта т. 5.10, че имотът е нанесен през 95-та година със Заповед № 136. Има достатъчно доказателства по делото, които не споделят извода на вещите лица.

АДВ. П. - Оспорвам експертизата само в частта, в която вещите лица са дали заключение, че ул. С. и ул. Сапунджийска са една и съща улица, доколкото правилно вещите лица са установили, че в периода от 1959 г. до 1998 г., когато отново е била предвидена с регулационния план ул. Сапунджийска, тя не е съществувала в нито един от плановете - нито в кадастралните, нито в регулационните. Моля да допуснете допълнителна задача, която да изясни в проекция и да състави комбинирана скица,

върху която да се онагледят всички кадастрални и регулационни планове, т.е. цялата кадастрална и регулационна история на имота, въз основа на приетите по делото планове. Считам, че единствено с проследяване на цялата кадастрална и регулационна история на имота може да се види това нещо. Въпросът бе зададен в т. 1, но вещите лица казват, че са се затруднили в тази част и че са направили известен пропуск. Моля да се допусне такава допълнителна задача, за да се изяснят фактите по делото, по отношение появяването и изчезването на улицата.

АДВ. П. – Противопоставям се на това искане. Допусната е и е приета по делото експертиза от ВЛ А., която е отговорила коректно и точно на зададения от мен въпрос. Считам, че това е шиканиране на процеса.

АДВ. П. – Нанасянето на едно парче земя план от 1959 г. и 1998 г. не отговаря на поставения от мен сега въпрос, а именно: установява се, че има 8 плана от 59-та година до сега; установява се, че улицата не съществува в действащия кадастрален план; заповедта, с която е нанесена през 98-ма година е предмет на обжалване по това дело; установено е, че от 58-ма до 98-ма година тази улица не е съществувала. Поради това, моля да се постави допълнителна задача към ВЛ - геодезист, а именно: „Да се изготви комбинирана скица, върху която да се онагледят кадастралната и регулационна история на имота, с посочване на плановете за същия.“

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението по тричленната СТЕ на ВЛ Т., Ч. и Б.. На същите да се изплатят възнаграждения в размер на внесените депозити, с платежни документи на лист 380 и лист 436, за което се издадоха 3 бр. РКО за сумите от 450 лв.

СЪДЪТ като взе предвид големия обем доказателства, включително противоречиви експертни заключения, счита, че изготвянето на една комбинирана скица, на която да са насложени всички планове, би допринесла за изясняване на делото от фактическа страна. По тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАВЯ ДОПЪЛНИТЕЛНА задача към ВЛ П., а именно:

Да изготви комбинирана скица между кадастралните и регулационни планове, повдигнати в различен цвят, която да онагледят пълния кадастрален и регулационен статут на територията, в която попадат имот № 29, ул. С. и ул.Сапунджийска за периода от 1953 г. до 1998 г.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер 250 лв., вносими от жалбоподателя, в 7-дневен срок от днес.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО за 29.04.2015 година от 15,30 ч., за която дата и час страните редовно уведомени.

ДА СЕ УВЕДОМИ ВЛ след внасяне на възнаграждението.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,47 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: